

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVII nr. 4456

4 pagini — 20 bani

Duminică 8 februarie 1959

Un concurs de inovații în agricultură

Anul trecut în unitățile aparținătoare de Ministerul Agriculturii și Silviculturii s-a desfășurat un concurs de inovații. S-au prezentat 1932 de propuneri de inovații, din care s-au aplicat 1020 (în cifra de mai sus n-au intrat în socoteală propunerile de inovații din S.M.T.). Economile anticipate s-au ridicat la peste 10 milioane lei.

La „Casa Agronomului” din Capitală și „Casa Silvicultorului” de la Aruga se vor organiza expoziții permanente privind inovațiile (machete, schițe, prototipuri ale unor inovații importante). De asemenea, sînt în curs de elaborare „placuri cu inovații” care vor fi difuzate în întreaga țară.

Noi linii de înaltă tensiune

PITESTI (de la corespondentul nostru). În curând, petroliștii din școlia Băbeni se vor întreprinde la forarea sondelor molare acționate cu energie electrică.

Lucrările la stația de transformare Băbeni se vor termina în cursul lunii acestia, șchea urmînd a începe să primească energie electrică. Introducerea curentului electric va ajuta muncitorii petroliști să și îndeplinească angajamentul luat de a realiza economii la pretul de cost în anul acesta în valoare de lei 3.223.000.

În viitoarele 2-3 luni vor fi terminate și lucrările ce se execută pentru extinderea rețelei de alimentare a uzinelor de produse solide Govora.

La una din cele opt întreprinderi...

Cum va economisi colectivul Atelierelor „9 Mai” din Capitală 1.500.000 lei

Atelierelor „9 Mai” din Capitală nu sînt prea mari. S-au scris plănă acum puține lucruri despre ele și despre harnicul colectiv de muncitori și tehnicieni. Cu toate acestea Atelierul „9 Mai” s-a aflat mai acum câteva zile printre cele opt întreprinderi din Capitală care au lansat chemarea: „Fiecare muncitor, tehnician și inginer să realizeze cel puțin o economie în producție”. În dreptul acestei întreprinderi era trecută o cifră: 1.500.000 lei. Ea reprezintă economiile pe care colectivul atelierelor le va realiza în acest an.

Cum va realiza acest mic colectiv atitea economii? Care sînt măsurile pe care le-a luat? Pentru a găsi răspuns la această întrebare ne-am adresat inginerului șef al atelierelor, Anatolie Neamtu.

— Aș putea să vă înșir cifre, care fără îndoială sînt importante, ne-a răspuns interlocutorul nostru. Fructul însă să mergem mai bine prin atelier. Veți înțelege pe „vin” cum vom realiza economiile noastre...

Prima secție a fost turnătorie. De aici începe de fapt procesul de producție, de aici încep piesele să capete contur. Tocmai se elaborase o șarjă de oțel. Ingerul șef a privit cadranelor cronometrați și pe față i-a apărut un zîmbet de mulțumire.

— Unul din noile procedee tehnologice ale noastre va duca la reducerea cu 10 la sută a duratei de elaborare a șarjelor de oțel, printr-o mai bună pregătire a lor. Puteti nota că acest procedeu nu va aduce economii de 170.000 lei anual, și pentru că tot întotdeauna turnătorie pufei și va notati un alt procedeu tehnolo-

gic, acela al extinderii aplicării mașinilor termice și a turnării în ciorchine. Vom reduce astfel consumul specific de oțel lichid la tonă de piese turnate cu 2,5 la sută. Economii anuale: aproape 200.000 lei.

În drum sare alt atelier mi-am mai putut nota că la secția lăcăș, brigada comunistului Nicolae Băjenaru își depășește cu regularitate sarcinile de plan cu 16—19 la sută. Nu ajunsem la secția brăndăreor cînd inginerul șef mi arătă două autocomioane ce stăteau garate.

— Sînt autocomioane pe care intenționăm să le punem la dispoziția altor întreprinderi. Facem economii și în acest sector... Prin reorganizarea și raționalizarea transportului auto, a tractoarelor și electrocarurilor, două autocomioane rămînd disponibile.

Cite nouăzeci și șapte erau ultimele. La fiecare pas era cite un lucru nou de conceput în carne. Extinderea utilizării deșeurilor de laminare, economii de material la conectarea noilor tipuri de mașini alimentare pentru industria ceramică, predarea înainte de termen a vagonetelor basculante de cite 10 tone pentru industria cimentului...

Conturile de economii personale nu au existat încă acum la atelierul „9 Mai”. Acest fapt l-am aflat de la Constantin Georgescu, secretarul organizației de U.T.M., care mi-a strălat o listă. Multe multe tineri au acum conturi personale. Printre primii s-au aflat muncitorii Simion Roman (fost brigadier al mașinistei de est), Stelian Tohăniș și mulți alții.

Am părăsit atelierul „9 Mai” cu o părere de rău și cu o promisiune. Părere de rău pentru că nu l-am putut cunoaște pe toți muncitorii acestui harnic colectiv. În promisiunea făcută de mine era aceea că tot eu voi scrie raportajul despre realizarea celor 1.500.000 lei economiilor.

VICTOR TEODORU

Pentru urgentarea construcțiilor siderurgice de la Hunedoara și Călan

DEVA (de la corespondentul nostru). — În orașul Hunedoara a avut loc o constituire pentru discutarea unor probleme în legătură cu construcțiile siderurgice de la Hunedoara și Călan și realizarea lor în bune condiții.

Constituirea a fost deschisă de tov. M. Samoilă, secretar al comitetului regional P.M.R. Hunedoara, după care au luat cuvîntul numeroși participanți. Cu acest prilej tov. Alexandru Cogan, director general al I.C.S.H. a prezentat un raport despre stadiul lucrărilor și măsurile care trebuie luate pentru urgentarea lor. Anul acesta I.C.S.H. trebuie să execute un volum de lucrări cu 46 la sută mai mare decît anul trecut. Printre acestea se numără bateria 3 de coacă, fabrica de dolomită, continuarea lucrărilor la noua oțelărie, modernizarea furnalului nr. 1 de la Călan și multe altele.

Vineți după amiază participanții au dezbătut pe larg problemele în legătură cu aceste construcții. În cursul dimineții de sîmbătă ei au vizitat atelierul de construcții din Hunedoara.

În cadrul constituției de la Hunedoara s-a discutat situația fiecărei lucrări în parte și s-au clarificat o serie de probleme privind sarcinile turnătorilor, ale proiectanților și constructorilor.

Punctul pe i

Unelă cooperatice execută broaște sistem Yale cu defecte...

CUMPARATORUL: — „Yale” însoțit...

Desen de GH. CHIRIAC

O importantă manifestare culturală

„Decada cărții Academiei R.P.R.”

Editoria Academiei Republicii Populare Romine împlinește zece ani de activitate. Înființată odată cu reorganizarea Academiei Republicii Populare Romine. Editura a cunoscut o puternică dezvoltare în urma succesorilor de cercetare științifică din țara noastră. Realizările sale se datoresc îndrumării permanente pe care oamănii de știință o primesc din partea Partidului Muncitoresc Român, grății de care se bucură munca științifică în condițiile regimului nostru democratic-popular.

Editoria Academiei R.P.R. promovează creșterea originală de înalt nivel științific și valorificarea în primul rînd rezultatele activității Institutelor de cercetări științifice ale Academiei R.P.R.

Paralel cu dezvoltarea numerică a unităților de cercetări științifice ale Academiei R.P.R. a crescut și activitatea editorială: astfel, comparativ producția editorială pe anul 1958 cu aceea din 1949, constatăm că numărul titlurilor a crescut cu 501 la sută, numărul copiilor editoriale cu 810 la sută și tirajul total cu 882 la sută.

Centralul școlar agricol din Trifești mai deține o gospodărie didactică experimentală pe o suprafață de 115 hectare și o fermă zootehnică cu un număr însemnat de animale. În perioada de iarnă elevii îngrășează împreună cu profesorul Ovidiu Voideanu tînăra livadă a școlii.

Centralul școlar agricol dispune de un bogat material didactic, care interesează elevilor însușirea cunoștințelor.

Elevii Centrului școlar agricol nr. 1 din regiunea Bacău se străduiesc să-și însușească tehnicile necesare pentru a deveni cadre de nădejde pentru agricultura noastră socialistă.

Foto: A. CONSTANTINESCU

FRIGUL metodă de producție industrială

• Cum se congelează legumele, fructele și carnea • Toate alimentele își păstrează însușirile nutritive • Dezvoltarea întreprinderii „Antrefrig” • Produsele românești cerute peste hotare

De cite ori în zilele friguroase nu ne-am gîndit cu jînd la fructele parfumate ale verii, nu ne-a lăsat gura apă la amintirea căpsunilor, a vișnișilor, sau a smurilor. De vreo doi ani, acest irealizabil vis de sezon a devenit realitate. Pentru cîțeteni — în special pentru cei din Capitală — au devenit familiare cutiutele frumoase colorate care le oferă în miez de iarnă bogăția livizilor în pirg, gin-gașele și parfumatul fructe ale pă-durii, o gamă variată de legume — de la roșii la mazăre. E drept că abia scoasă din cutie, căpsuna îți pare dură ca o piatră: e drept că poți juca fotbalul cu o roșie în loc de mingea, fără ca biata legumă să pă-tească mare lucru. Dar după o buca-tă de vreme de dezmoțire, te poți delecta cu gustul parfumat al fructu-lui de parcă abia atunci l-ai cules.

Minunea aceasta — care astăzi nu mai este minună pentru nimeni — a realizat-o un element pe care lumina îl cunoaște de milenii: frigul. Înghetată brusca la o anumită tem-peratură, alimentele își păstrează timp îndelungat, nealterate, însușirile nutritive, puțină oricînd să fie consumate întotdeauna ca cele proaspete.

In halele depozitului refrigerent

O jumătate de oră de stat în sala aceasta mare, fără ferestre, te face să dirzii de parcă te-ai afla la cercul polar. De tuburile albe care străbat încăperea în lung și-n lat atîrnă sta-lacite de gheață. Peste tot, mi și mi-l de lăzi cu etichete care explică con-tinutul: vișine, smururi, pulpe de fru-ct, ta, mazăre, roșii, porumb, etc., etc.

Ne aflăm într-una din halele mare-lui depozit refrigerent al întreprin-derii „Antrefrig” din București. Pa-tru etaje și un subsol adăpostesc cele mai variate alimente — de la ouă la produse lactate, de la carne la legume și fructe. Fiecare hală-depozit are o anumită temperatură speci-fică, după produsele pe care le adăpostește. Ouzul bunăoară le pre-ține cel mai bine temperatura de plus 2 grade, în timp ce untul are ne-voie de minus 18 grade pentru a se menține în stare perfectă.

Toate aceste temperaturi sînt diri-jate automat din sala mașinilor. Zi și noapte, compresoarele împing de aici amoniacul lichid, în cantități necesare pentru a imprimă tempe-ratură necesară fiercării sălii în parte. Mult timp, activitatea întreprin-derii „Antrefrig” se mărginea doar la arăt: la păstrarea produselor la rece în starea lor naturală, în vederea consumului. De aici și denumirea „Antrefrig”, prescurtare de la „An-trefrigere frigorifere”. În ultimul timp însă „Antrefrig” capătă tot mai mult caracterul de întreprindere industria-lă. La început pe cale experimenta-

la, apoi în producție de serie, fructe și legume care niciodată nu rezistau iarna au fost în acest fel oferite con-sumatorilor. Am părăsit deci depozitele pentru

Tăviile încărcate cu preparate din carne sînt introduse într-unul din dulapurile refrigerante.

Foto: A. CONSTANTINESCU

a vizita noua secție a întreprinderii, cea unde se realizează misterioasa transformare a alimentelor în obiecte dure ca metalul și totuși cit se poate de gustoase și de hrănitoare. Cînd am ieșit din sala care mă adăpostește citeva minute, aerul tare de afară mi s-a părut primăvăratcă față de temperatura pe care o suportasem.

„Fabrica”

E greu să te descurci neînsoțit prin multimea de depozite, printre sinele de calce ferată care străbat în zigzag curbele de mai multe hectare a întreprinderii. În sfîrșit, ajungem la tînta călătoriei noastre: o clădire albă, impresionant de lungă și fără etaj, înfrînd pe usă, prima impresie este că ai nimerit într-o uriașă măcelărie sau într-o fabrică de mezeluri. Cit vezi cu ochii, halci de carne de vacă și porc, uriașe mașini de tocat, cîntare. Printre ele roboțesc citeva zeci de bărbați și femei în halate și bo-nete immaculate. Sînt alți doi albe și de curate, lăcit al zice că ai de-a face cu medici, nu cu muncitori din indus-tria cărnilor.

— Sînt schimbate zilnic, mă lămu-reste însoțitorul meu, maestrul Roz-ner.

PAUL MARIAN

(Continuare în pag. 3-a)

UN FAPT DE SĂPTĂMINA

PORTOCALE

Hotărît lucru: portocala e portocală. Culoarea îi conferă personalitate și excită gustul speței umane. Unimor de mîncătoare, aceasta din urmă consumă miezul cu o mare plă-cere. Nu numai biologici, dar și estetici. Pentru că aici, cum s-a ve-zic, e vorba și de artă.

De altminteri, fructul e blind și răbdător. Se lasă jupuit chiar și de o mîină stîngace de copil. Se lasă supt pînă la ultima picătură. Se lasă cu mîncare și schitează un protest. Împăcînc cu soarta, el își depune man-datul existenței și transferă stoma-nicul toată urera sa: vitaminelor. Drumul e ușor încheiat, datoria împlinită.

Pînă deunăzi, mînturisea, por-tocalul portocalii s-ar fi rezumat în mîntura mea la cele de mai sus. Dur am desoperit-o, nu de mult, pentru a doua oară, am desoperit-o în postura de simbol politic.

Un ziar francez acortia publicul asupra primejdiei ce o reprezintă niste portocale. M-am mirat sincer citind titlul notiiiei respective („At-tention aux oranges”), convins fiind de inocența toată a fructului. Dar nu! Chestiunea e serioasă. Nu numai în Franța ci și în Belgia — s-au tras semnale de alarmă. În defini-tiv, despre ce e vorba? Iată: por-tocalul importat din S.U.A. otră-vește! Nu pentru că le-ar sta în fire. Doamne fereste! Natura le-a înzestrat cu același caracter, blajin și supus, ca și pe toate surorile lor. Crima însă e preparată în labora-toare, la comanda societăților de export american. Cu ce scop? Sim-plu. Pentru a face cu anumite por-tocale, care își mențin conșta verde, să devină portocalii. Deci mai a-tractiv; deci mai vandabile. Ope-rație comercială... Conșta portocalii o împingătu cu niste coloranți, care îi dau nuanță și strălucire deosebită. În consecință, punge celîntu-lui se va declina mai ușor; be-neficiile exportatorilor vor crește. Așa dar, toate vor merge strună.

Nu mi s-a părut că am găsit cercuri medicale. S-a constatat că franșonii coloranți americani sînt otrăvitori. S-a depistat otrava moși cu seamă în dulcicuri, la prepararea citroa-

gospodina folosește — după vechiul obicei — coji de portocală. Iar etic-timile s-au recrutat mai ales dintre copii. În noaptea lor, noaptea în-hădă de morala comerțului american, au luat fructul și au mâncat, și por-tocalii cu o poezie sudică, și l-au dus la gură, cu coajă cu tot.

„Figurată, deci!” — încheie ziar-ul... Și să cerem peste tot por-tocale necolorate.

S-ar putea spune că problema nu e majoră. Nu-mi deieci să fie trași la răspundere comerțianții din Florida sau Texas. Nu-mi deieci să fie judecați de tribunale și puși la locuș lor. Iar portocalii să cîștase distanțe pe țara pămîntului, gustoase și inofensive.

Perfect de acord. Numai că bie-tetele portocale cupătu, deieci te gîndesc în sine, dimensiuni de simbol. Reclama lor, însoțită de acorduri și tratate politice, e concepută de in-suși Departamentul de stat. Acolo se află suprema fabrică de coloranți. Cei mai zelosi udepi ai „războiului rece” colorază și și noaptea inate articolele de export ale politicii imperialiste. De la blindule por-tocale otrăvite se ajunge la fructe de-a dreptul monstruoase, care colobă de venin. Înclupătu-ră numai în ce culori perfide se exportă din State-le Unite fructele de bază ale siste-mului capitalist! Criza cupătu cu-loarelor prosperității; șomajul pe o bunăstare; inflația pe a stabilită-ți; iar F. B. I-ul, cea mai abjectă creație a tiraniei, e răpit cu to-muri angelice superind libertate.

De altfel, guvernul S.U.A. e-a specialist în exportul colorat. Fie că e vorba de baze militare obitu-nite sau de rampa pentru lansarea rachetelor atomice; fie că blo-cul agresiv se cheamă N.A.T.O. sau S.E.A.T.O. Fie că lupturile imperia-lismului sînt oferit drept „ajutor economic, fie că se transportă cu ajutorul hoteli a i-a.

Totul, absolut totul e temeatic cupătu.

Un singur lucru respinge — și mereu mai tenace — coloranții americani! Si acestia se cheamă: conștinaș popoarelor.

Oamenii își dau seama că s-ar putea mîncă portocale fără otrăv...

In sprijinul cercurilor literare

Orică început de activitate literară, fie că poartă în sine germele unei preocupări vitale, fie că este numai un simplu incident, naște dorința determinată și promptă și categorică. Debutantul care începe să scrie poezii sub impulsul celei dintâi iubiri ca și vrăstnicul care simte nevoia să împărtășească și altora lucruri frumoase, văzute și auzite, „o viață de om”, așteaptă cu egală nerăbdare să îi se spună dacă „eu sau tu talent” (nădăruind bineînțeles întotdeauna o confirmare) să se „lămurască” dacă trude lor se cere continuitate sau trecere cu bună știință altuia. Se întâmplă adesea ca rindurile încurajatoare, încheiate cu tradiționalul „mai scrie!” să-i parvină începătorului sub artelul unei redacții. O asemenea primă, făcută după lectură unei singure poezii poate aduce după sine surpriza a unei poezii lipsite de valoare, după cum un „nu” primit poate să stingă definitiv un talent cu perspective reale.

De aceea practica discuțiilor „de cenac” a punerii lucrurilor literare în dezbateri colective cu participarea autorilor și cu încadrarea lor într-o activitate permanentă, îndrumată pas cu pas s-a dovedit în această privință mai rodnică și mai eficientă.

Cenacurile — denumite astăzi cu un termen cuprinzător „cercuri literare” — s-au arătat bune pepinire de talente făcând să crească din rîndurile lor destule nume intrate în circuitul valorilor literare verificate. Este deajuns să consultăm, pentru edificare sumarul primului volum al culegerii Ateliei literare editată de cercul literar „Ion Păun Pincio” din București în care pot fi întâlniți destui scriitori care au astăzi nu doar un singur volum la activul lor. Un contingent nou de cetezători al condelului a pătruns în cercurile literare — oameni ai căror interes pentru literatură a fost trezit de prelesurile noi prin care trece țara, și care înțeleg că în timpul primului lor artistic și prin nivelul lor intelectual au din înfăptuirea revoluției culturale.

Din păcate simtem nevoii să reamintim că multe cercuri literare nu sînt în măsură să asigure lineare talente climatul necesar creșterii și dezvoltării lor. Nu discutăm acum disponibilitățile interne ale unui sau altui cerc, aceasta depinzînd de fapt de numărul mai mare sau mai mic al „inercilor” și autenticele talente. Este vorba în primul rînd de acea defecțiune de

organizare care lipsește de citiva timp cercurile literare de o îndrumare concretă, constantă și calificată.

Disputîndu-și dreptul de „protectorat” asupra cenacurilor, Uniunea Scriitorilor și Casa Centrală a Creației Populare cu organele lor repetă istorioarea copilului cu mai multe moșse (deși aici nu sînt decît două) vitregind „copiii” pînă la părăsire. În clipa de față cercurile literare nu dispun de un regulament de funcționare în măsură să stabilizeze jaloznele elementare ale activității lor. Intreținut, după expresia plastică a unui tovarăș din cadrul „Comisiei de îndrumare a tinerilor talente” de pe lângă Uniunea Scriitorilor, „regulamentul vechi nu mai e valabil iar cel nou încă n-a fost făcut”.

Firește situația nu se poate rezolva numai prin apariția grabnică a regulamentului. Cercul din Capitală, dintre cele mai bune, continuă să funcționeze, fără regulament dar din păcate și fără sprijinul Comisiei de îndrumare. Săptămîni în șir reprezentanții acestei comisii nu dau pe la cercuri, lipsindu-le astfel de îndrumarea pe care sînt chemați să le-o acorde, lipsind și lucrările meritorii de posibilitatea apariției lor în periodicele Uniunii.

Cercul literar „George Bacovia” oferă în această privință un exemplu edificator. De la înființare și pînă în prezent (adică pînă în pragul desființării, deoarece se pare că de citiva timp cercul și-a suspendat activitatea) gîndurile nu s-au bucurat realmente de sprijinul nimănui. Directorul Casei de Cultură Rationale pe lângă care este afiliat cercul, declară cu bună credință că conducerea și îndrumarea concretă a unui asemenea gen de activitate îl depășesc. În astfel de condiții nu este de mirare că se pot „afirma” și erija în mentori literari oameni care nu au nimic comun cu scriitorii „cenaclisti” de odinioară, pseudocești și farsorii.

Indiferent ce soluție va căpăta actuala controversă asupra paternității cercurilor literare, rezolvarea trebuie să fie una singură: sprijinul cel mai netezit și mai eficient al tuturor acelor talente cu dragoste față de regimul nostru, capabile să ridice amatorismul la rangul de artă adevărată.

Asemenia talente există cu prisosință. Dovadă chiar încercările publicate în această pagină.

BORIS BUZILA

Cum vorbim, cum scriem Un mod de a defini modurile

Băiatul meu, elev în clasa a V-a, îmi arată cu mare mîndrie entuziast de limbă română, pe care și-a scris — perfect, după parerea lui — tema: exemple de verbe la conjunctiv și la condițional-optativ. Și ce zic? Conjunctiv: oamșii vor elura în lună. Condițional: dacă vom învăța, vom ști. Foarte mirat că nu sînt de acord cu el, îmi arată se scrie în manual: modul conjunctiv arată acțiuni posibile, realizabile; modul condițional-optativ arată acțiuni dorite sau a căror realizare depinde de o anumită condiție.

Trebuisă recunoaștem că, pornind de la aceste definiții, băiatul are dreptate să se mire că exemplele alese de el nu sînt bune. Oare zborul în lună nu a devenit realizabil? N-am decît, ca să mă conving, să citesc ce am scris parțiale după lansarea primei planete artificiale.

Vin și un set de manualului, ci a științei — mai bine să a neștiinței — gramaticale. Se știe că, în orice domeniu, este greu de dat definiții. Dar definițiile în gramatică nu sînt aproape niciodată satisfăcătoare. Iată ce scrie Gramatica Academiei R.P.R.: „În principiu inductiv prezintă acțiunea ca reală, conjunctivul ca realizabilă sau ireală, optativul ca dorită...” (vol. I, p. 109); „modurile personale pot exprima o acțiune considerată ca reală (indicativ), realizabilă (conjunctiv, condițional, optativ, imperativ, presuntiv, ireală (condițional)”. (vol. I, p. 251). Așa e tot. Se vede bine că exemplele băiatului meu s-ar împica ușor și cu definițiile din Gramatica Academiei.

Deșigur, manualul școlar mai mărește confuzia introducînd unele formulări inexacte, de exemplu conjunctivul e prezentat ca posibil, realizabil, fără să se arate că există și conjunctiv ireal: și fi fost ea în locul lui Mihai Viteazul, nu permiteam boierilor să asupească pe țărani. Conjunctivul să fi fost exprimat o acțiune ireală: eu n'am fost în locul lui Mihai Viteazul. De altfel nici-inductivul nu e totdeauna real: nu permiteam, în fraza de mai sus, e la indicativ, și totuși e ireal întrucît eu s-ar fi putut pune problema dacă permit sau nu, pentru că eu am fost în situația de a o face).

Inexactitățile de formulare sînt însă inevitabile sînd încercăm să clasăm formele gramaticale după întrebunțarea lor. Nu trebuie să uităm că gramatica este în primul rînd o problemă de formă și numai în al doilea rînd una de conținut. De aceea e preferabil să definim categoriile gramaticale și printre ele și modurile pornind de la formă. Ce e drept, nici indicațiile formale nu sînt absolut generale, dar în orice caz ele constituie un punct de plecare mult mai ferm pentru o lecție de nivel elementar și excepțiile nu dau șarjă la confuzii alt de grave ca cele pe care le-am citat mai sus.

PROPUN deci să se dea următoarele definiții: conjunctivul (care exprimă de obicei o acțiune realizabilă sau ireală) este aproape totdeauna construit cu conjunctiv sau condițional-optativ (care exprimă de obicei o acțiune realizabilă sau ireală) se construiește totdeauna cu verbul ajutat de, și, ar, am, și, ar. După astfel de definiții, elevii nu vor mai confunda conjunctivul și condiționalul cu viitorul indicativ.

UCENICI

Maistrul Nae Bulgăreanu este foarte cunoscut în țară. Unii, în jozopă spusă de prea lui „vîrstă înaltă” să le spie pe toate, alții îl laudă pentru că sînta un mare om al țării. „Vîrstă înaltă” sau „puno umărul”, astăzi mai greu de citat, Papi e că mai toți îl interesează. Pînă și persoana mea.

Cică... — Flăcăule, vreau să fac om „a-niță” din tine. — Să faci maistră, că mi-o prînde bine în viață. — Bine! Bine! Crez că vreau să te fac om „a-niță” pentru că numai tu ești în viață. — Și mă toz grumos matală, pen-

Vă prezentăm producții ale cercului literar „Ion Păun-Pincio”

Mîndrie

A bubuit o salvă ca de tun.
Dar nici o casă n-a sîrit în aer
N'a risipit — de moarte — nici un voer
În vreun oraș, sau depărtat cîtun.

O veste mare sîrile înundă
Visez și-s treaz. Tînis din ecuații
Călătorește gîndul printre spații
Cu unșpe kilometri pe secundă.

A doua zi din anul de răscruce
Ne smulse-acum din milenar pasos.
Ne-adase luna numai la un pas,
Ca mîine-n zhor spre Marte ne vom duce.

De vuet o întreg pămîntul plin.
Savanții din apus sîr-și tînă pasul
Își pipăie tăcuți la mîna ceasul
Și n'înă-l potrivesc după Kremlin.

Certitudine

Știu, va veni și o astfel de vreme...
Cîndva,
Vom compara
Florile cu steagurile roșii,
Iar stelele
Cu inimile comunistilor.

Eu știu, va veni și vremea
Cînd poezia va fi peste tot
Ca oxigenul.
Cînd fiecare planetă
Va purta urma pașilor omenești.

Atunci
Nimănui nu-i va fi teamă
Și fulgere într-o rachetă
Spațiul de la planetă
Și pînă la infinit.

Atunci,
Universul va ști
Că niciodată n-au fost zeii mai puternici
ca OMUL

Și nici nu vor fi!

DUMITRU ALEXANDRU
tehnician

GALINA CIOBOTARU
elevă

Îl cheamă pe Roaită

Și astăzi sînt în sunet de sirene
Argintul co-i scelipi lui Roaită-n gene...

Și tremurî fința mea întregă
Cînd strigătul din abur se dezleagă

Să sfredolească, căuțind, spre cer,
Spre-naltul unde sunetele pier.

Îl caută, și negîndu-l, cheamă.
Copilul ce n-avu de gloanțe teamă;

Îl cheamă să își vadă împlinirea
Dorința lui, cu sînge plămîdită.

V. D. ANDRIEȘCU
montator

In fiecare luni seara la orele 18, Casa de Cultură a Sindicatelor din Capitală găzduiește ședințele cercului literar „Ion Păun Pincio”. Se citește o lucrare nouă. Autorul — V. D. Andrieșcu muncitor la „Timpuri Noi”.

Insemnări

Un deceniu de activitate rodnică

Pe străzile orașului Oradea au aprins de citiva zile aljă festive. Ele anunță concertul închinat sărbătorii primului deceniu de existență a Orchestrai Filarmonice de stat din localitate. Atmosfera sărbătorească este sporită de norădărea de care iubitorii de muzică așteaptă manifestările ca vor fi prilejuri de acest eveniment.

La sfîrșitul primului deceniu de activitate orchestra se înfățișează cu un bilanț artistic remarcabil în care figurează numele celei mai înalte ale muzicii naționale și universale. Despre artizana largă și laborioasă a Filarmonicii de educare a gustului artistic al spectatorilor, de aporie a marelui iubitorilor de muzică simfonică, vorbesc cifrele bilanțiere cu care se înfățișază orchestra la condelul acestui deceniu.

În timp ce în primul an, 1949, numărul manifestărilor muzicale nu atîngea nici 50, în anul 1958 aceste manifestări au crescut la peste 230 concerte.

1952 manifestări muzicale la care și-au dat concursul peste 40 de dirijori și 100 solisti și în rîndul cărora se numără muzicieni de vîrstă ca Ion Voicu, Valdimir Orlov, Ștefan Ruxha, Antonin Moravsek (R. Cehoslovacia), Albenis Iatun (R. P. Ungaria) și mulți alții — iată răbojul unui deceniu muzical în orașul de pe Crișul Repede.

AL. KISS

Conacul de la Băcești

În comuna Băcești din regiunea Pitești se află un frumos conac în care

a trăit o bună parte din viața lui Nicolae Bălcescu. În ultimii ani, ca ilustrare a grîii laț de scriitori, conacul a fost pus la dispoziția Uniunii Scriitorilor din R.P.R. ca loc de creație. Așezarea zămintului, oarecum depărtată de centrul populației, face însă ca anual la conac să poposească doar cîțiva scriitori.

Conacul acesta din comuna Băcești se poate transforma însă într-un lăunș și instruc-tiv muzeu. Se pot strînge aici din întreaga țară, documente care vorbesc despre viața lui Bălcescu și amănătu în buna condiții o casă care să constituie o operă sa. Se cuvine deci ca Ministerul Învățămîntului și Culturii să studieze cu atenție această propunere și să-i dea curs.

D. BIȚICA

Dimineață de poezie

Azi, între orele 10 și 13,30, la Bibliotecă Noastră Nr. 17 (Bd. Maghierei nr. 5) centrul de librării și difuzarea cărții organizează o „Dimineață de poezie”. Participă: Mihai Beniuc, Victor Eftimia, Eugen Jbeleanu, Cicerone Theodorescu, Demostene Botz, Dumitru Corbea, Maria Banu, Alfred Margul Sperber, Nina Cassian, Veronica Porumbacu, Eugen Frînză, Radu Bourasna, Victor Tălbura, Dan Dăbule, Mihai Dragomir, Al. Andrișoiu, Nicolae Tăutu, Ștefan Iureș, Tiberiu Ulan, Ion Brad, Petre Solomon, Tomu George Maloescu, Nicolae Ștefan.

Poelii vor răspunde la întrebările cititorilor și vor da autograful.

100 de ani de la moartea lui Alecu Russo

În 1859, citiva zile numai după Unire, se atîngea la numai 40 de ani, Alecu Russo, împreună cu Kogălniceanu, cu prietenul său Vasile Alecsandri, Russo este unul din fruntașii acestei generații de patrioți din Moldova, care au pus bazele culturii și limbii române de la 1840 încoace.

În acei ani s-a pus de către generația de învățați moldoveni, bazele unei mișcări culturale de la care urma să se dezvolte pe un făgăș nou, limba și cultura românească.

„Clasa înaltă din Iași, ducea o viață turcescă-orientală, erta ce o românie și era ignoranță”, — spune Russo în Serierile sale. Era trecut apoi la grecesme, franțuzism și italianism, folosind un fel de limbă babilonică.

Tărie românești nu puteau rămîne la înființ în salvari, cu turban și marghiele. În acei ani de aștecare, de statornicie a bazelor culturii românești, Alecu Russo avu un mare rol. Trebuia ca Tărie Române să lăpăde haina turco-ianariotă, să-i îmbogățească limba cu vorbe noi, corepunătoare veșilor și lucrurilor noi, să înlocuiască obiceiurile ianariote, să creeze o literatură cultă.

Au fost curente care au ridicat din punct de vedere al limbii steagul latinismului, al franțuzismului, iar din alte puncte de vedere prelucrare fără a ține seama de formele de cultură apusene. După cum au fost curente care respingeau orice înnoire.

Cu mare putere de observație și cu mare simț de răspundere, Alecu Russo a ales între aceste tendințe, pe cea mai justă, pe cea corepunătoare interesului și genului româneesc.

Russo este printre cei dintîi care a avut conștiința nevoii de a se face critica culturii străine la noi. Inițiatorul acestui curent, a fost M. Kogălniceanu, dar teoreticianul a fost Alecu Russo, care l-a influențat și pe Vasile Alecsandri, astî în ce privește literatura populară est și în teoriile lingvistice. În lingvistică Russo este cel care a dus lupta cea mai susținută și mai bogată în

Demostene Botz

argumente în contra curentului latinist, care tindea la adaptarea unei limbi artificiale, ridicole și străine poporului. Pentru aceasta, el folosește și raționamente, dar mai ales astuț și vehemență și ironia.

„Mai cu cale și mai logic ar fi dar, în dragostea noastră de sîntință, să lepădam limba română și să luăm limba latină și prin armata să schimbăm pantalonul și surucul pe țigă, să ne chemăm Cîndunus și Brutus în loc de Costachi și Iulianfrachi și să curm înapoi stăpînirea lumii de odinioară”.

El este ca un mistic și scriitorul să conștientizeze, să înțeleagă, să înțeleagă limba vorbită de popor — constatănd că între boierii și țărani nu mai există o legătură de limbă, că nu mai vorbesc aceeași limbă. Russo și-a dat seama că artificialitatea inventivă filologice, din creația unei diferite accentuate de limbă, la deparțarea intelectualilor de masă.

Militînd pentru folosirea limbii vorbite de popor, Russo recunoaștea necesitatea îmbogățirii ei, venurii noi cînd gînduri și cuvinte noi.

Luptînd pentru limba lăunșă a poporului, combatînd cu iustete și cosmopolitismul și parșimal în limbă, Alecu Russo are afirmă ca unul dintre întemeietorii științei limbii noi, pe baza unor principii și vederi care și astăzi sînt valabile. Aceasta este cea mai importantă latură a activității sale.

Dar Alecu Russo se înscris printre cei dintîi care și-au dat seama de marea artă și însemnătatea a folclorului. El consideră folclorul ca pe o oglindă a realităților sociale și morale, a vieții populare. „Dăfinele, poveștile, muzica și poezia sînt arhivele popoarelor”, literatura populară cuprinde stîna adevărată a poporului, obiceiurile vieții intime și organizarea socială.

Cu această concepție sănătoasă, Russo combatte cosmopolitismul unor scrieri din vremea sa, care scriitorului lematic, idei, originalitate, o limbă pură, oglindirea realităților sociale. Poezia populară este recomandată nu numai ca model artistic și de limbă, ci și ca îndrumătoare a creațiilor literare culturale.

Acasă concepții literare sînt reflexul poziției politice a lui Russo. El este unul din revoluționarii moldoveni de la 1848 un militant progresist, un apărător al orînduirii sociale din vremea sa și a tiraniei domnitorului.

A cunoscut și el închisorile. Una românească pentru acei celebri:

Din Focșani la Dorobani
Tara-șupina de cocoi
din plasa „Pravinnabul” care a sîmpat de îndată stîmpire ca l-a și trimis în arștin în Soveja; alta negrească, la Dej și Giu, pentru legatului suspecte cu revoluționarii ardeleni și prezenta sa pe Cîmpia Libertății din Blaj.

Russo a fost un mare patriot. El s-a ridicat în contra claselor stăpînitoare care și-și uita patri și se plîmboșea în fața obiceiurilor și limbilor apusene în așa măsură încît „Societatea educată a Moldovei seamănă a fi o colonie engleză. Intr-o țară a cărei nici limbă, nici obiceiuri, nici costume nu ar cunoaște”. Dar el combatte nu numai acest cosmopolitism, ci și înghimărea naționalistă și disprețul sovîni față de celelalte națiuni.

Acasă știu meritele majore ale lui Russo care fac ca poporul să-și aducă aminte de el, întotdeauna cu admirație, cu respect, cu recunoștință. El este unul dintre acei care au lucrat la lăunșă pușă acum o sută de ani, a libertății pe care poporul o trăiește astăzi.

Demostene Botz

GEORGE HOINARU
lăcătuj

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Eveniment de însemnătate istorico-mondială

Ecoul internațional al Congresului al XXI-lea al P.C.U.S.

BOTATAUNG (Birmania): Planul septenal va fi îndeplinit cu succes

RANGOON 7 (Agerpres) TASS transmite: Ziarul „BOTATAUNG” din Birmania publică un articol de fond consacrat celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Ziarul subliniază că planul septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., adoptat în Congres, este un plan al construcției societății comuniste, plan pentru pace în întreaga lume. ZIARUL ÎȘI EXPRESSĂ CONVIŢIEREA CĂ PLANUL SEPTENAL VA FI ÎNDEPLINIT CU SUCCES.

„PAESE” (Italia): O nouă socialistă

ROMA 7 (Agerpres) TASS transmite: Toate zărele italiene comentază pe larg încheierea celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. și cuprind de încheiere a lui N. S. Hrușciov. Ziarul „AVANTI” atrage atenția asupra declarației lui N. S. Hrușciov cu privire la necesitatea de a pune capăt „războiului rece” și asupra invitației făcute președintelui Eisenhower de a vizita Uniunea Sovietică. Ziarul menționează că odată cu informația cu privire la apropiata vizită în U.R.S.S. a primului ministru Macmillan, această invitație arată evoluția continuă a situației internaționale spre „destindere”.

Menționând chemarea adresată de N. S. Hrușciov la coexistență pașnică a celor două sisteme, ziarul „PAESE”

„SCISCISIOUȚE” (R. P. Chineză): Un plan întocmit în spiritul păcii

PEKIN 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 februarie toate zărele centrale din R. P. Chineză au publicat știri despre încheierea lucrărilor Congresului al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S.

În titlurile la materialele consacrate Congresului al XXI-lea zărele subliniază: „Poporul chinez salută cu căldură intrarea Uniunii Sovietice în perioada construcției desfășurate a societății comuniste” („JENMINJIBAO”) confirmare a unității țărilor

scrie că el „A CONFIRMAT DIN NOU UNITATEA ȚĂRILOR SOCIALISTE, SOLIDARITATEA PARTIDELOR COMUNISTE, SPIRITUL POLITIC ȘI AJUTORUL MATERIAL ACORDAT FOȘTELOR ȚĂRI COLONIALE”. În comentariile lui zărele burghize se opresc în special asupra invitației adresate lui Eisenhower de a vizita Uniunea Sovietică.

„FIGARO” (Franța): Planul U.R.S.S. de a întrece S.U.A. în ceea ce privește producția pe cap de locuitor e realizabil

PARIS 7 (Agerpres). — TASS transmite: Toate zărele din Paris comentază pe larg lucrările celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S., care

O NOUA VERIGĂ IMPORTANTĂ ÎN DEZVOLTAREA CONTINUĂ A COLABORĂRII ECONOMICE DINTRE U.R.S.S. ȘI R.P. CHINEZĂ

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit înțelegerii intervenite între guvernul U.R.S.S. și guvernul R. P. Chineze, la Moscova au avut loc tratative cu privire la largirea continuă a colaborării economice și tehnice dintre cele două țări.

ÎN URMA TRATATIVELOR CARE SA-AU ÎNCHIEAT CU SUCCES LA 7 FEBRUARIE 1959, N. S. HRUȘCIOV, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI AL U.R.S.S., ȘI CIU EN-LAI, PREMIERUL CONSILIULUI DE STAT AL R.P. CHINEZE, AU SEMNAT LA MOSCOVA DREPTUL COMPLETARE LA ACORDURILE EXISTENTE CU PRIVIRE LA ACORDAREA DE AJUTOR TEHNIC ÎN DOMENIUL INDUSTRIALIZĂRII R. P. CHINEZE, UN NOU ACORD DE COLABORARE ÎN DOMENIUL CONSTRUIRII ÎN R. P. CHINEZE ÎN ANII 1959—1967 A 78 DE MARI ÎNTRINDERI ALE INDUSTRII METALURGICE, CHIMICE, CARBONIFERE, PETROLIFERE, CONSTRUCȚOARE DE MASINI, ELECTROTEHNICE, RADIOTEHNICE, ALE INDUSTRII MATERIALElor DE CONSTRUCȚIE ȘI A CENTRALELOR ELECTRICE.

Valoarea totală a utilajului care va fi livrat de Uniunea Sovietică, a lucrărilor de proiectare și a celorlalte genuri de ajutor tehnic prevăzute în acord, va fi de aproximativ 5.000.000.000 ruble.

GUVERNUL UNIUNII SOVIETICE ȘI REPUBLICII POPULARE CHINEZE CONSIDERA ACORDUL SEMNAT DREPT O NOUA VERIGĂ IMPORTANTĂ ÎN DOMENIUL ÎNTĂRII ȘI LARGIRII CONTINUE A COLABORĂRII ECONOMICE ȘI A INTR-AJUTORĂRII FRĂTEȘTI DINTRE CELE DOUA STATURI SOCIALISTE.

La 7 februarie N. S. Hrușciov, a organizat în Marele Palat al Kremlinului un dezbateri cu privire la încheierea cu succes a tratativelor și a semnării acordului cu privire la largirea continuă a colaborării economice dintre Uniunea Sovietică și R. P. Chineză la care a participat și tot. Ciou En-lai.

În acord s-a prevăzut că pe baza ultimelor realizări ale științei și tehnicii Uniunii Sovietice, organizațiile sovietice vor îndeplini lucrări de cercetare și proiectare, vor livra utilaj, aparate și unele materiale speciale, vor trimite numărul necesar de specialiști sovietici pentru acordarea de ajutor tehnic în construcția, montarea, organizarea și punerea în funcțiune a întreprinderilor.

În legătură cu marile succese obținute de Republica Populară Chineză în dezvoltarea economiei naționale și îndeosebi în dezvoltarea industriei constructoare de mașini și în pregătirea de cadre proprii de ingineri și tehnicieni calificați, partea chineză va asigura fabricarea unei părți considerabile de utilaj de care au nevoie întreprinderile prevăzute în acord.

Ca și în acordurile anterioare se prevede că partea sovietică va transmite în mod gratuit părții chineze licențe pentru dreptul de a fabrica produsele prevăzute pentru fabricare la aceste întreprinderi.

În declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. se arată că dacă guvernul S.U.A. este de acord să înceteze experiențele cu arma nucleară fără termen, adică pentru totdeauna și să consimțea acest simțământ al său într-un tratat, înțelegeri, cu instituirea sistemului convenit de control, trebuie să se dea un răspuns clar la această întrebare.

Ministrul de Finanțe al R. P. Romine, Aurel Vijoli, a sosit la Pekin

PEKIN 7 (Agerpres). — Tovarșul Aurel Vijoli, ministrul de Finanțe al Republicii Populare Romine a sosit în Capitala Republicii Populare Chineze, unde va duce tratative în vederea semnării unui acord privind relațiile financiare dintre cele două țări.

La 7 februarie 1959, Li Sian-ning, vicepremier al Consiliului de Stat și ministrul de Finanțe al R. P. Chineze, a avut o întrevedere cu Aurel Vijoli.

După vizita lui Dulles în Franța

PARIS 7 (Agerpres). — După încheierea tratativelor pe care secretarul de stat al S.U.A., Dulles, le-a dus la Paris cu ministrul Afacerilor Externe al Franței, Couve de Murville, și președintele de Gaulle, nu a fost dat publicității nici un comunicat oficial. Un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al Franței a declarat că în cursul tratativelor pe care Dulles le-a dus cu conducătorul Franței s-a ajuns, în principiu, la un acord asupra planului convocării unei conferințe a ministrilor Afacerilor Externe și celor patru puteri. Purtătorul de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al Franței a arătat că guvernul francez este de acord cu această conferință să discute o serie de probleme „în legătură cu Berlinul”, problema germană în ansamblu, problema securității europene și altele. Ziarul „Liberation” subliniază că sub prezenta opinie publică, puterile occidentale sînt nevoite acum să fie în principiu de acord cu faptul că situația din Berlin trebuie corect schimbată fără însă ca ele să prezinte vreo propunere proprie.

La 7 februarie a sosit la Bonn

După cum au anunțat agențiile de presă prinși ministrul al Greciei și ministrul de Finanțe al Turciei au avut o întrevedere cu secretarul de stat al S.U.A., Dulles, care au avut loc în ultimile zile ale lunii ianuarie.

În comunicat dat publicității la Atena anunță că negocierile greco-turce au ajuns stadiul în care convorbirile discrete sînt necesare. S-a mai anunțat că într-un anumit stadiu al acestor convorbiri ministrul de Externe englez Selwyn Lloyd se va alătura celor două delegații.

Ce se ascunde în spatele acestei activități diplomatice? Are ea vreo legătură cu rezolvarea problemei cipriote în conformitate cu interesele poporului cipriot? Nici o dată.

Sînt elive om de cînd problema cipriote continuă să figureze, cu ocazii întrerupte, pe agenda dezbaterilor internaționale, fără să fi putut fi rezolvată pînă în prezent. În tot acest timp în atitudinea cercurilor conducătoare grecești, s-a observat o evoluție care puțină ciudată. Totul lăsa să se creadă că pentru aceste probleme, problema cea mai importantă sînt cele două state care au avut nevoie de cooperarea unor puteri pe plan internațional, și de gîntărea unor „aliți” pe plan extern. După ce unele obiective au fost atinse, fermitatea și intransigența au fost abandonate iar în cauze au început să se desfașoare manevre privite cu simpatie și ostilitate de opinia publică greacă și de către populația cipriote.

În cadrul acestor dezbateri parlamentare care au avut loc în decembrie 1958 a părut suspectă aprecierea ministrului de Externe potrivit căreia „guvernul grec nu dorșia cu problema cipriote să rămîna o problemă cu ajutorul căreia să se ajungă la o soluție și să se pună în aplicare principiile de la Helsinki”. Declarațiile de atunci ale dl. Averoff au produs o impresie defavorabilă și au putut aprofundea impresia atenuată a reprezentatului o recunoașterea a lălmîntului publicit promovat în usa dintre cele mai importante probleme ale Greciei. S-a întărit convingerea că sistemul de alianțe la care ea participă, o împiedică să ducă o politică externă proprie, independentă. În cadrul acesteia s-a pusă urmîtoră realizarea convingerii opiniei publice grecești. Presa a subliniat faptul că dl. Averoff a expus preocupările guvernului aproșate cu satisfacție, iar în ceea ce privește viitorul, s-au profilat noi cedere de teren din partea Atenei în fața pretențiilor și amenințărilor formulate de unități dintre

Poporul german se pronunță pentru încheierea grabnică a Tratatului de pace

a declarat ministrul Apărării al R.D. Germane, W. Stoph

BERLIN 7 (Agerpres). — Ministrul Apărării al R.D. Germane, Willi Stoph, a acordat redacției șef al ziarului „BERLINER ZEITUNG” un interviu în legătură cu proiectul sovietic al Tratatului de pace cu Germania.

Pentru că Germania și împreună cu ea întreaga Europă să aibă un viitor pașnic, a declarat W. Stoph, este necesar să fie înfrîinate forțele care privesc păcătoșii și existența războiului a Germaniei și anume imperialismul și militarismul german. Tocmai în această constă sensul tratatului de pace propus de Uniunea Sovietică. Clauzele sale militare trebuie să amăgă armă agresivă primejioasă din mințile militaristilor setoși de revanșă.

Ministrul a răspuns în mod negativ la întrebarea dacă armata populară națională a R.D. Germane dispune de tipurile de arme și muniții care trebuie să fie interzise prin tratatul de pace.

Referindu-se la problema retragerii tuturor trupelor străine de pe teritoriul celor două state germane, W. Stoph a arătat că guvernul și Camera Populară a R. D. Germane se pronunță în mod hotărît pentru retragerea deosebită această măsură ar contribui la stabilirea în condiții egale a Europei și la apropierea dintre cele două state germane.

Majoritatea poporului german din cele două state germane, a spus în încheierea W. Stoph, se pronunță pentru încheierea cu mai grabnică a tratatului de pace, deoarece el indică calea spre asigurarea unei păci trainice și face să fie cu puțință rezolvarea problemei noastre vitale — problema reunificării pacifice a Germaniei prin crearea unei confederații germane.

Adenauer se menține pe pozițiile „războiului rece”

PARIS 7 (Agerpres) TASS transmite: La 6 februarie cancelarul R. F. Germane, Adenauer, vorbind la postul de radio și televiziune franceze s-a ocupat de problemele Berlinului și germaniei. El a atacat propunerile guvernului sovietic privind lichidarea statului de ocupație al Berlinului și a cerut ca puterile occidentale să-și mențină trupele de ocupație în Germania Occidentală. Adenauer s-a declarat categoric împotriva faptului că ger-

manii să rezolve el înșiși problema unificării celor două Germanii fără amestecul puterilor occidentale.

Cu toate că Adenauer a afirmat că guvernul vestgerman n-ar căuta să obțină o rezolvare a „problemei teritoriale ale Republicii Federale” cu ajutorul forței, el a emis pretenții reanșurate de revizuire a frontierelor războiului ale Germaniei revendicînd, în special regiunea sudică și teritoriile apusene ale Poloniei.

Guvernul S. U. A. pune piedici încheierii unui acord cu privire la încetarea experiențelor cu arme nucleare

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a fost dată publicității declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în legătură cu declarația Departamentului de Stat al S.U.A. din 24 ianuarie cu privire la așa-numitele „date noi” despre detectarea exploziilor nucleare subterane, în care se spune că GUVERNUL SOVIETIC NU POATE SA NU TRAGA CONCLUZIA CA GUVERNUL S.U.A. CONTINUA SA ADOPTE ÎNTR-O SERIE DE PROBLEME IMPORTANTE O POZITIE CARE FACE DE FAPT IMPOSIBILĂ ÎNCHIEIEREA UNUI ACORD CU PRIVIRE LA ÎNCETAREA EXPERIENȚELOR CU ARMA ATOMICĂ ȘI CU HIDROGEN.

În declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. se arată că dacă guvernul S.U.A. este de acord să înceteze experiențele cu arma nucleară fără termen, adică pentru totdeauna și să consimțea acest simțământ al său într-un tratat, înțelegeri, cu instituirea sistemului convenit de control, trebuie să se dea un răspuns clar la această întrebare.

Referindu-se la procedura votării în Comisia de control pentru îndeplinirea tratatului privind încetarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. menționează că guvernul so-

vietic este dispus să colaboreze în vederea căutării unei proceduri care să asigure o soluție egală tuturor părților și să țină seama în egală măsură de interesele securității lor.

Guvernul sovietic, se spune în declarația, consideră că ar fi echitabil și responsabil să înceteze experiențele de volare în Comisia de control, în condițiile cărora hotărârile asupra problemelor de fond să fie luate de comun acord între participanții inițiali la tratat, adică între U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie, iar în probleme de procedură cu majoritatea simplă a voturilor. Sar putea cădea de acord și asupra alternativei de a rezolva în așa fel problema, și anume — ca în tratat să fie stabilite precize problemele asupra cărora este necesară luarea de hotăriri prin punerea lor de acord între participanții inițiali la tratat.

În declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. se subliniază că cererea S.U.A. cu din componența posturilor de control de pe teritoriul Uniunii Sovietice să nu facă parte nici un cetațean sovietic arată că se poate de evident că în această proble-

mă S.U.A. vor să folosească posturile de control nu în scopul asigurării funcționării efective a sistemului de control. Cererea S.U.A. urmărște fie să zădărnicească realizarea unei acord, fie ca sub forma așa-numitului personal a posturilor de control să plaseze pe întregul teritoriu al Uniunii Sovietice cît se poate mai mulți spioni sub paravanul aparatului internațional de control.

Guvernul sovietic, se spune în declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., consideră că dacă S.U.A. dorește într-adevăr realizarea unui acord în problema încetării experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, ele trebuie să renunțe la încercările de a impune un sistem de control care ar pune Uniunea Sovietică într-o situație înegabilă față de S.U.A. și de partenerii lor din blocurile militare. Guvernul sovietic speră că guvernul S.U.A. va studia cu atenția cuvenită considerentele guvernului sovietic și în ceea ce îl privește va contribui la rezolvarea problemei încetării experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, lucru pe care-l așteaptă cu nerăbdare toate popoarele. Cît privește Uniunea Sovietică, se subliniază în declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., „ca va continua eforturile ca acest acord să fie încheiat cît se poate mai curînd”.

Stadiul actual al problemei cipriote

„Aliații” Greciei din N.A.T.O. în cadrul acestui dezbateri, și în primul rând li-beral, Markizakis, a declarat că „credințările, care au avut loc în ultimile zile ale lunii ianuarie, sînt atît de mari încît nu se poate face nica o comparație cu ceea ce s-au întîlnit în întreaga perioadă de cinci ani de cînd a fost ridicată problema Cipruului”. Comunicat al poliției Venetului după ce a făcut un aspiru rechiziții la poliția externă a guvernului, a căutat să stabilizeze și să înceteze cursurile conducătoare pe care abandonării sprijinului luptei populare cipriote. „Este suficient să se reamintim” — declară Venizelos în parlament — „ce printr-o serie de atitudini s-a jucat pe baza principiului „autodeterminare”, această țară a fost abandonată, spre a se cere autodeterminarea. De la autodeterminare am ajuns la independență și în cea din urmă, dezbaterea s-a desfășurat în baza principiului autodeterminării de tipul planșului propus de Macmillan”.

Părerile care au fost exprimate în cadrul acestor dezbateri de diferiți lideri ai partidului aflate în opoziție au confirmat, în general, ceea ce opinia publică greacă simțase încă mai dinainte și, ceea ce, în ultimile zile a devenit aproape o certitudine. Cercurile conducătoare de la Atena au cedat presiunilor venite din partea Angliei, S.U.A. și Germaniei occidentale și au părăsit poziția gășirii unei soluții care să permită populației cipriote exercitarea dreptului său la autodeterminare.

Coltura sensibilă și vizibilă, în poziția externă a Greciei, a început să se manifeste în legătură cu această problemă, mai cu seamă după decizia Consiliului N.A.T.O. care a avut loc la Paris, la sfîrșitul anului trecut. Atunci, sub presiunea Angliei și S.U.A., au fost reînnoite contactele dintre Grecia, Turcia și Anglia; ministrul celor trei țări au făcut un schimb de păreri și potrivit declarațiilor făcute de Lloyd, ministrul britanic de Externe, convorbirile privitoare la Cipru au fost „de-cunșate”.

Există însă o serie de indicații, și presa greacă se referă tot mai pe larg la acestea în ultimul timp, că reorientarea unor politicieni greci față de problema cipriote nu este de dată recentă ci ea datează încă de acum 4-5 ani. Zărele din provincie au publicat o scrisoare a unui fost deputat, Sotiriopolis, în care se vorbește de un memoriu pe care actualul premier Caramanlis l-ar fi primit în sep-

tembrie 1955 din partea unui om politic, Pîpînelis, Sotiriopolis, care a fost director al cabinetului politic al lui Pîpînelis dezvăluie că în septembrie 1955, pe cînd mareșalul Papagos (fostul premier al Greciei) era la Moscova, dl. Pîpînelis, după o lungă întrevedere pe care a avut-o cu Caramanlis, (pe atunci ministrul afacerilor publice) l-a dat să citească un memoriu scris pe o hîrtie purtînd titlul „Ministerul Lucrărilor Publice”. În memoria existau unele idei și propuneri care urmau să fie traduse în viață în cazul în care Caramanlis ar fi format guvernul. Potrivit ziarului „AVGHI”, printre aceste propuneri au existat și unele care se refereau la „coexistența comunismului” și la problema cipriote, propuneri în care se menționa că se vor dezbate elocutori pentru a se soluționa pe celelalte „compromis” problema cipriote, compromis care cerea însă coexistența înăbușată reacției opiniei publice grecești care se împotrivesc oricărui tratat care să fie pe socma sacrificării intereselor sale naționale.

În acest memoriu al cărui conținut nu a putut fi detaliat de către persoanele în cauză și care a sîrșit stuzat în parlament, în presa și în mijloacele opiniei publice, pot fi găsite tur-adevăr unele indicații privitoare la activitatea ulterioară a unor cercuri politice precum și asupra unor manifestări actuale ale cercurilor guvernative pe plan intern și extern.

Evenimentele din ultimile săptămîni sînt remarcabile. Pentru a se înăbuși gîntul opiniei publice și pentru a o dezbăta în anumite probleme asupra cărora există o unanimitate de păreri, a fost întreprins recentul val de arstări al unor personalități politice progresiste. Campania celor care au luat o serie de măsuri pozitive — interesele vitale ale poporului grec a călîntănat cu arstările lui Manolis Glezos, erou al luptei populare grece pentru independența și suveranitatea țării sale.

După cum demonstrază faptele, Anglia, cu ajutorul S.U.A. și al Germaniei occidentale, a împlinit preșimțurile o promisiunile, iar pe acestea din urmă cu un împrumut, acordat cu o dobîndă excesivă, pentru a retransforma Grecia într-un stat virtuos și supus în cadrul N.A.T.O.

Situația a evoluat de așa natură încît oficialitățile ocupatoarea se grabesc în momentul de față să declare că problema cipriote va fi în curînd rez-

Mesajul de răspuns adresat de N. S. Hrușciov lui Pietro Nenni

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Nikita Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a trimis lui Pietro Nenni următorul mesaj de răspuns adresat Comitetului Central al Partidului Socialist Italian: „Exprimăm tovarășilor socialisti italieni și dv. personal multumiri pentru salut și urzile de succes adresate Congresului al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.”

Pașdului nostru, după cum demonstrează rezultatele Congresului al XXI-lea, urmînd neabătut linia Congresului al XX-lea, va lupta și de acum înainte în mod consecvent pentru cauza construcției comunismului în țara noastră, pentru pace și securitatea tuturor popoarelor.

Exprimăm speranța că socialistii italieni vor aduce contribuția cuvenită la rezolvarea celei mai importante sarcini a prezentului — lupta pentru cauza păcii, democrației și progresului social”.

Secretarul Casei Albe despre posibilitatea unei călătorii a președintelui Eisenhower în U. R. S. S.

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția Associated Press anunță din Thomaston (statul Georgia) că secretarul Casei Albe pentru problemele presei, Hagerty, a făcut o declarație în legătură cu posibilitatea unei călătorii a președintelui Eisenhower în Uniunea Sovietică.

Hagerty a declarat că „în prezent președintele nu are planuri în legătură cu o astfel de vizită — de fapt el n-a primit nici o invitație, în afară de ceea ce s-a spus în informațiile cu privire la invitația neașteptată, făcută în cur-

văntura politică” a lui N. S. Hrușciov la ședința de încheiere a Congresului al XXI-lea al P.C.U.S.

De cînd deține postul său, se spune în declarația Casei Albe, președintele Eisenhower a arătat întotdeauna limpede că este dispus să plece în orice parte a globului pămîntesc dacă o asemenea vizită va servi cauza păcii.

Dacă desfășurarea evenimentelor va arăta că o vizită în Uniunea Sovietică sau în altă parte va servi acestei cauze, această problemă, fără îndoială, va fi examinată”.

Tratative între primii miniștrii Greciei și Turciei

BERNA 7 (Agerpres). — La 6 februarie 1959 au început la Zurich discuțiile dintre primul ministru al Greciei, Caramanlis, și primul ministru al Turciei, Menderes, la care participă și ministrul de Externe al celor două țări, Averoff și Zorlu.

Potrivit agenției ASSOCIATED PRESS, ministrul de Externe grec, Averoff, a declarat zărilor la plecare din Atena că conferința de la Zurich nu urmează să confirme vreo acord realizat anterior, ci numai să examineze posibilitățile unui acord.

Totuși, agenția FRANCE PRESSE comentează că „cel doi șefi de guvern

Arestarea lui Glezos — o violare a umanității și democrației

lui grec. În scrisoarea se exprimă un protest hotărît împotriva persecuțiilor la care este supus Manolis Glezos, de reacțiunea din Grecia. „Arestarea ilegală a lui Glezos, deportarea lui fără a fi judecat și primejdia de a suferi o pedeapsă capitală constituie o violare a umanității și democrației”, se spune în scrisoarea

lui grec. În scrisoarea se exprimă un protest hotărît împotriva persecuțiilor la care este supus Manolis Glezos, de reacțiunea din Grecia. „Arestarea ilegală a lui Glezos, deportarea lui fără a fi judecat și primejdia de a suferi o pedeapsă capitală constituie o violare a umanității și democrației”, se spune în scrisoarea